

مجلس باقی ماند. به همین صورت نیز برنامه تأمین اجتماعی وی اگرچه جامع و عامگرا بود با توزیع پول از ثروتمندان به فقرا همراه نشد، بلکه بیشتر، پایه اولیه حمایت برای همه را فراهم کرد.

ویرایش اول بیوگرافی دقیق و تحسین برانگیز بوریج توسط ژوزی هریس در سال ۱۹۷۷ چاپ شد^۱ که بیانگر داستان این زندگی جذاب، رخداد‌های سیاسی و اجتماعی اقتصادی پیرامون آن بود. در ویرایش دوم این کتاب فصل جدیدی در زمینه زندگی خصوصی بوریج، و رویکرد بوریج در زمینه حرکت‌های داوطلبانه نوشته شده است. نویسنده طی یک نتیجه‌گیری تفصیلی و متوسط نشان می‌دهد که به‌رغم تنوع موضوعات اصلی مورد بحث در رویکردهای بوریج، عناصر کلیدی در کارهای وی وجود داشته است.

چاپ و ویرایش جدید بیوگرافی بوریج اولاً به این دلیل است که از سال ۱۹۷۷ به بعد مقالات زیادی در دسترس قرار گرفته است. ثانیاً این گزارش بوریج، مخصوصاً بعد از جشن پنجاهمین سالگرد آن در سال ۱۹۹۲ به بعد، مورد ارزیابی‌های انتقادی زیادی قرار گرفته است.

فصل جدید «زندگی خصوصی» با اقتدار (همراه با منابع موثق)، اطمینان و حساسیت نوشته شده است. در حالیکه هریس شواهد و دلایل اولیه‌اش را تقلیل نداد، قادر بود جزئیات شخصی و اثبات شده‌ای درباره موضوعش ارائه دهد، به‌دلیل اینکه وی برای استفاده از اسنادی که در مورد خانواده‌ای که بوریج را به فرزند خواندگی قبول کرده بودند و قبلاً ذکر نشده بود آزادی عمل داشت. به‌علاوه هریس برای ایجاد شرح و گزارشی صحیح، از شیوه رایج در بیوگرافی نیز پیروی کرده است، جاهایی که مربوط به زندگی شخصی و داخلی است توان توضیحی خود را تقویت کرده، و آنها را برجسته می‌کند. بنابراین این هریس به دنبال ریشه‌های زندگی اجتماعی بوریج به عنوان یک مصلح اجتماعی در تاریخچه شخصی بوریج به عنوان یک فرد است.

بیوگرافی وی نشان می‌دهد گزارش بوریج منحصر به فرد است. اگر چه مهمترین کارهایش تحقیقات وی در سیاست اجتماعی است، هریس جنبه‌ای از کار بوریج را مد نظر قرار داده که باب روز است؛ دلبستگی رایج به نقشی که ممکن است بیمه در تهیه مستمریهای بازنشستگی سهامداران با عمومی تر شدن کاهش اتکا به دولت در تأمین رفاه به‌صورت متقابل و مشترک ایفا کند.

همچنین کتاب «بیمه برای همه و برای همه چیز» وی اثری کلاسیک در تأمین اجتماعی به شمار می‌آید. ممکن است مباحث این کتاب ابتدایی به نظر برسند، اما اهمیت آن در این است که در اوایل قرن گذشته این مسئله توسط یک مصلح اجتماعی مطرح شده است. در این کتاب نویسنده انواع خطر (ریسک) هایی را که بیمه اجتماعی باید تحت پوشش

ویلیام بوریج (William Beveridge, ۱۸۷۹-۱۹۶۳) نویسنده گزارش معروف و عامه پسندی بود که پایه‌های دولت رفاه (welfare state) یا دولت خدمات اجتماعی (social service state) بعد از جنگ در بریتانیا براساس اندیشه‌های وی بنیان گذاشته شد. وی در یک خانواده با نفوذ در هندوستان چشم به جهان گشود. پدرش قاضی مأمور خدمت در مستعمرات بریتانیا بود. وی در چارتر هاوس (Charter House) و بعدها در دانشگاه آکسفورد تحصیلات خود را با درجه عالی به اتمام رسانید. از آن پس تا زمان مرگ در سال ۱۹۶۳ نقش‌های زیادی را از جمله به عنوان یک مددکار اجتماعی (social worker)، روزنامه نگار، کارمند دولتی عالی‌رتبه، متخصص برجسته در زمینه بیکاری و بیمه اجتماعی، مدیر مدرسه اقتصادی لندن (LSE)، سیاستمدار و نماینده مجلس، رئیس کالج در دانشگاه آکسفورد بر عهده داشت. وی تدوینگر سیاست اجتماعی برای بسیاری از کشورها در نیمه اول قرن بیستم بود، ولی بیشترین شهرتش به دلیل گزارشی در زمینه بیمه اجتماعی و خدمات وابسته به آن است، که در بین سالهای ۱۹۴۱ و ۱۹۴۲ در بحرانی‌ترین دوره جنگ ارائه شد. سالهای مهم زندگی بوریج با اصلاحات اجتماعی حکومت لیبرال در بین سالهای ۱۹۰۶-۱۴ مصادف و همین تعهد به اندیشه‌های لیبرال و بیمه‌های اجتماعی بعدها در شکل‌گیری ذهن و ایده‌هایش بسیار مؤثر بود و نیز تأثیر زیادی در طرح سیاست اجتماعی دهه ۱۹۴۰ میلادی گذاشت. در بین دو جنگ، بوریج مدیر مدرسه اقتصادی لندن شد و این موسسه را از موسسه‌ای کوچک که به آموزش کارگران می‌پرداخت به نهادی دانشگاهی تبدیل کرد. بوریج در میان این سالها با دیگر اصلاح‌طلبان اجتماعی مانند سی بون رونتري (Seebohm Rowntree) که مأمور تحقیق پیرامون فقر و نویسنده کتاب «نیازهای انسانی کارگران» بود، همکاری صمیمانه‌ای داشت و همین امر در تبلور ایده‌های وی در مورد حداقل درآمد مورد نیاز و سطوح مستمری برای حفظ حداقل معیشتی مردم که در گزارش وی منعکس شده، مؤثر افتاد. سالها بعد از انتشار ایده‌هایش، گزارش دولتی خود را به نام «بیمه اجتماعی و خدمات اجتماعی مربوط» منتشر کرد که برای به کرسی نشاندن افکارش پیروزی شایانی به حساب می‌آمد. این گزارش پر فروش ترین اثر آن دوره شد و در سال اول بیش از ۲۵۰ هزار نسخه از آن به فروش رفت. همین استقبال مردم که با تشکیل صف‌های طولانی انجام شد، مقوله اصلاحات رفاهی را در دستور کار قرار داد و خود، تبلیغی برای انجام اصلاحات رفاهی شد و پایه‌های دولت رفاه را در حکومت حزب کارگر بریتانیا در فاصله سالهای ۱۹۴۵-۵۱ تقویت کرد. به‌رغم چنین اقداماتی وی هیچگاه به جناح چپ حزب کارگر یعنی جامعه فابین (Fabian society) نپیوست و یک نماینده لیبرال در

فقر و نویسنده کتاب «نیازهای انسانی کارگران» بود، همکاری صمیمانه‌ای داشت و همین امر در تبلور ایده‌های وی در مورد حداقل درآمد مورد نیاز و سطوح مستمری برای حفظ حداقل معیشتی مردم که در گزارش وی منعکس شده، مؤثر افتاد. سالها بعد از انتشار ایده‌هایش، گزارش دولتی خود را به نام «بیمه اجتماعی و خدمات اجتماعی مربوط» منتشر کرد که برای به کرسی نشاندن افکارش پیروزی شایانی به حساب می‌آمد. این گزارش پر فروش ترین اثر آن دوره شد و در سال اول بیش از ۲۵۰ هزار نسخه از آن به فروش رفت. همین استقبال مردم که با تشکیل صف‌های طولانی انجام شد، مقوله اصلاحات رفاهی را در دستور کار قرار داد و خود، تبلیغی برای انجام اصلاحات رفاهی شد و پایه‌های دولت رفاه را در حکومت حزب کارگر بریتانیا در فاصله سالهای ۱۹۴۵-۵۱ تقویت کرد. به‌رغم چنین اقداماتی وی هیچگاه به جناح چپ حزب کارگر یعنی جامعه فابین (Fabian society) نپیوست و یک نماینده لیبرال در

مجلس باقی ماند. به همین صورت نیز برنامه تأمین اجتماعی وی اگرچه جامع و عامگرا بود با توزیع پول از ثروتمندان به فقرا همراه نشد، بلکه بیشتر، پایه اولیه حمایت برای همه را فراهم کرد.

ویرایش اول بیوگرافی دقیق و تحسین برانگیز بوریج توسط ژوزی هریس در سال ۱۹۷۷ چاپ شد^۱ که بیانگر داستان این زندگی جذاب، رخداد‌های سیاسی و اجتماعی اقتصادی پیرامون آن بود. در ویرایش دوم این کتاب فصل جدیدی در زمینه زندگی خصوصی بوریج، و رویکرد بوریج در زمینه حرکت‌های داوطلبانه نوشته شده است. نویسنده طی یک نتیجه‌گیری تفصیلی و متوسط نشان می‌دهد که به‌رغم تنوع موضوعات اصلی مورد بحث در رویکردهای بوریج، عناصر کلیدی در کارهای وی وجود داشته است.

چاپ و ویرایش جدید بیوگرافی بوریج اولاً به این دلیل است که از سال ۱۹۷۷ به بعد مقالات زیادی در دسترس قرار گرفته است. ثانیاً این گزارش بوریج، مخصوصاً بعد از جشن پنجاهمین سالگرد آن در سال ۱۹۹۲ به بعد، مورد ارزیابی‌های انتقادی زیادی قرار گرفته است.

فصل جدید «زندگی خصوصی» با اقتدار (همراه با منابع موثق)، اطمینان و حساسیت نوشته شده است. در حالیکه هریس شواهد و دلایل اولیه‌اش را تقلیل نداد، قادر بود جزئیات شخصی و اثبات شده‌ای درباره موضوعش ارائه دهد، به‌دلیل اینکه وی برای استفاده از اسنادی که در مورد خانواده‌ای که بوریج را به فرزند خواندگی قبول کرده بودند و قبلاً ذکر نشده بود آزادی عمل داشت. به‌علاوه هریس برای ایجاد شرح و گزارشی صحیح، از شیوه رایج در بیوگرافی نیز پیروی کرده است، جاهایی که مربوط به زندگی شخصی و داخلی است توان توضیحی خود را تقویت کرده، و آنها را برجسته می‌کند. بنابراین این هریس به دنبال ریشه‌های زندگی اجتماعی بوریج به عنوان یک مصلح اجتماعی در تاریخچه شخصی بوریج به عنوان یک فرد است.

بیوگرافی وی نشان می‌دهد گزارش بوریج منحصر به فرد است. اگر چه مهمترین کارهایش تحقیقات وی در سیاست اجتماعی است، هریس جنبه‌ای از کار بوریج را مد نظر قرار داده که باب روز است؛ دلبستگی رایج به نقشی که ممکن است بیمه در تهیه مستمریهای بازنشستگی سهامداران با عمومی تر شدن کاهش اتکا به دولت در تأمین رفاه به‌صورت متقابل و مشترک ایفا کند.

همچنین کتاب «بیمه برای همه و برای همه چیز» وی اثری کلاسیک در تأمین اجتماعی به شمار می‌آید. ممکن است مباحث این کتاب ابتدایی به نظر برسند، اما اهمیت آن در این است که در اوایل قرن گذشته این مسئله توسط یک مصلح اجتماعی مطرح شده است. در این کتاب نویسنده انواع خطر (ریسک) هایی را که بیمه اجتماعی باید تحت پوشش

ویلیام بوریج (William Beveridge, ۱۸۷۹-۱۹۶۳) نویسنده گزارش معروف و عامه پسندی بود که پایه‌های دولت رفاه (welfare state) یا دولت خدمات اجتماعی (social service state) بعد از جنگ در بریتانیا براساس اندیشه‌های وی بنیان گذاشته شد. وی در یک خانواده با نفوذ در هندوستان چشم به جهان گشود. پدرش قاضی مأمور خدمت در مستعمرات بریتانیا بود. وی در چارتر هاوس (Charter House) و بعدها در دانشگاه آکسفورد تحصیلات خود را با درجه عالی به اتمام رسانید. از آن پس تا زمان مرگ در سال ۱۹۶۳ نقش‌های زیادی را از جمله به عنوان یک مددکار اجتماعی (social worker)، روزنامه نگار، کارمند دولتی عالی‌رتبه، متخصص برجسته در زمینه بیکاری و بیمه اجتماعی، مدیر مدرسه اقتصادی لندن (LSE)، سیاستمدار و نماینده مجلس، رئیس کالج در دانشگاه آکسفورد بر عهده داشت. وی تدوینگر سیاست اجتماعی برای بسیاری از کشورها در نیمه اول قرن بیستم بود، ولی بیشترین شهرتش به دلیل گزارشی در زمینه بیمه اجتماعی و خدمات وابسته به آن است، که در بین سالهای ۱۹۴۱ و ۱۹۴۲ در بحرانی‌ترین دوره جنگ ارائه شد. سالهای مهم زندگی بوریج با اصلاحات اجتماعی حکومت لیبرال در بین سالهای ۱۹۰۶-۱۴ مصادف و همین تعهد به اندیشه‌های لیبرال و بیمه‌های اجتماعی بعدها در شکل‌گیری ذهن و ایده‌هایش بسیار مؤثر بود و نیز تأثیر زیادی در طرح سیاست اجتماعی دهه ۱۹۴۰ میلادی گذاشت. در بین دو جنگ، بوریج مدیر مدرسه اقتصادی لندن شد و این موسسه را از موسسه‌ای کوچک که به آموزش کارگران می‌پرداخت به نهادی دانشگاهی تبدیل کرد. بوریج در میان این سالها با دیگر اصلاح‌طلبان اجتماعی مانند سی بون رونتری (Seebohm Rowntree) که مأمور تحقیق پیرامون فقر و نویسنده کتاب «نیازهای انسانی کارگران» بود، همکاری صمیمانه‌ای داشت و همین امر در تبلور ایده‌های وی در مورد حداقل درآمد مورد نیاز و سطوح مستمری برای حفظ حداقل معیشتی مردم که در گزارش وی منعکس شده، مؤثر افتاد. سالها بعد از انتشار ایده‌هایش، گزارش دولتی خود را به نام «بیمه اجتماعی و خدمات اجتماعی مربوط» منتشر کرد که برای به کرسی نشاندن افکارش پیروزی شایانی به حساب می‌آمد. این گزارش پر فروش ترین اثر آن دوره شد و در سال اول بیش از ۲۵۰ هزار نسخه از آن به فروش رفت. همین استقبال مردم که با تشکیل صف‌های طولانی انجام شد، مقوله اصلاحات رفاهی را در دستور کار قرار داد و خود، تبلیغی برای انجام اصلاحات رفاهی شد و پایه‌های دولت رفاه را در حکومت حزب کارگر بریتانیا در فاصله سالهای ۱۹۴۵-۵۱ تقویت کرد. به‌رغم چنین اقداماتی وی هیچگاه به جناح چپ حزب کارگر یعنی جامعه فابین (Fabian society) نیبوست و یک نماینده لیبرال در

فقر و نویسنده کتاب «نیازهای انسانی کارگران» بود، همکاری صمیمانه‌ای داشت و همین امر در تبلور ایده‌های وی در مورد حداقل درآمد مورد نیاز و سطوح مستمری برای حفظ حداقل معیشتی مردم که در گزارش وی منعکس شده، مؤثر افتاد. سالها بعد از انتشار ایده‌هایش، گزارش دولتی خود را به نام «بیمه اجتماعی و خدمات اجتماعی مربوط» منتشر کرد که برای به کرسی نشاندن افکارش پیروزی شایانی به حساب می‌آمد. این گزارش پر فروش ترین اثر آن دوره شد و در سال اول بیش از ۲۵۰ هزار نسخه از آن به فروش رفت. همین استقبال مردم که با تشکیل صف‌های طولانی انجام شد، مقوله اصلاحات رفاهی را در دستور کار قرار داد و خود، تبلیغی برای انجام اصلاحات رفاهی شد و پایه‌های دولت رفاه را در حکومت حزب کارگر بریتانیا در فاصله سالهای ۱۹۴۵-۵۱ تقویت کرد. به‌رغم چنین اقداماتی وی هیچگاه به جناح چپ حزب کارگر یعنی جامعه فابین (Fabian society) نیبوست و یک نماینده لیبرال در